

[Camre]

Lars. Man reagerer jo ikke på alle ministerens smukke henvendelser.

Der er i dag 22 stoffer, som er mærkede, og som man er enig om at mærke. Kampen står om 208 i alt. Når ministeren siger, at sker der ikke noget meget snart, så vil ministeren sandelig gennemføre en national mærkning, hvorfor har ministeren så i sit ændringsforslag kun lovet en national mærkning af 23 stoffer? Kan vi så måske få beslutningsforslaget tilbage til udvalgsbehandling? Det vil da være et væsentligt fremskridt, hvis ministeren vil gå op og sige, at kan ministeren ikke komme igennem inden den 1. januar 1988, så går ministeren og regeringen ind for en national mærkning af alle 208 stoffer. Det er det, ministeren prøver at sige fra talerstolen, men det er ikke det, der står i ændringsforslaget. Det er derfor, jeg siger, at ministeren prøver at afsætte disse forslag under falsk varebetegnelse.

Men skulle det være, fordi ændringsforslaget er blevet forkert udformet, så må jeg da opfordre ministeren til at meddele det her fra talerstolen, så vi kan få beslutningsforslaget tilbage i miljøudvalget og tage en ny omgang. Det kunne måske bevirke en ændring i vores stillingtagen ved den endelige afstemning om ministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det forslag, vi behandler her, var jo også til behandling i sidste samling, så der har været ret lang tid til hele forhandlingsforløbet.

Derudover synes jeg, at man må konstatere, at flertallet – regeringspartierne og de Radikale – givetvis er ude af trit med befolkningens holdning til disse spørgsmål. Det kom vel egentlig også frem i forbindelse med førstebehandlingen, hvor der var mange aviser, der skrev, at nu var Danmark klar til at gå enegang. Det skrev de vel, fordi det var det, ordførerne – også for regeringspartierne – og ministeren og Det Radikale Venstre ikke mindst lagde op til: nu var Danmark villigt til at gå enegang.

Nu står vi altså med et ændringsforslag fra regeringen og de Radikale, som betyder, at det vil vi alligevel ikke, det tør vi alligevel ikke. Jeg er ked af det, men jeg håber så, at kræfter uden for dette hus, bl.a. også Kræf-

tens Bekæmpelse, vil være med til fortsat at sætte fokus på spørgsmålet, sådan at den forståelse, der er i befolkningen for, at vi må gå enegang og må være villige til at understrege disse krav, også slår igennem herinde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ministeren sagde, at Danmarks stilling var der ikke tvivl om, og at den prøvede vi at så tvivl om. Nu skulle man ned at overbevise de øvrige EF-lande om, hvad der skulle gøres.

Så vil jeg godt stille et spørgsmål til ministeren. Når det nu er en meget lang og trang proces at overbevise alle EF-landene om denne mærkning og tiden indtil nu jo har bevist, som Kræftens Bekæmpelse har skrevet, at det efter mange års forhandlinger kun er lykkedes at få mærket 22 stoffer med advarselsmærkningen, hvorfor vil ministeren så ikke bruge den sikkerhedsklausul, som man jo kan bruge, sådan at Danmark mærker alene, samtidig med at vi selvfølgelig stadig væk prøver på at overbevise de andre?

Man kan vel nærmest sige, at den udholdenhed, ministeren lægger op til i forbindelse med at overbevise de øvrige EF-lande, er masochistisk. Jeg synes, at man her og nu bør sørge for, at Danmark går i spidsen, og så bruge den dér udholdenhed til at få de andre til at følge med.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg må klart afvise enhver tanke om, at regeringen ikke har mod til at gå enegang, hvis den føler, det er nødvendigt. Men jeg vil samtidig også fastslå, at den danske regering også har en forpligtelse til, når vi har denne holdning, at gøre alt, hvad vi kan, for, at de øvrige lande får samme holdning, og at vi i vores forhandlinger nu går ind i et forsøg på dette.

Skal jeg gøre status, så skal det være denne, at det for 22 stoffers vedkommende er vedtaget, at de skal mærkes for kræftfare. Denne mærkning er også indført i Danmark. For 26 stoffers vedkommende bliver der truffet afgørelse her i løbet af sommeren, og det er denne forhandling, der nu skal gennemføres.

Derudover har Miljøstyrelsen udarbejdet dokumentationsmateriale for yderligere 23